

E-interviews met deelnemende kunstenaars Spacequake

Adriaan van der Ploeg (St. Joost Academie, Breda)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Telkens wanneer ik als nachtportier werkte, ervaarde ik een ontdekkingsreis. Van 19:00 tot 07:00 uur keek ik alleen maar films. Al die verhalen namen me mee, van een Romeinse arena met gladiatoren, via Rwanda in 1994 naar 1985 waar Marty en Doc in hun Delorean stappen en naar 1955 vertrekken. Films zijn bijna een soort drug. Voor een periode van twee uur vergeet je je eigen leven en je eigen problemen en wordt je meegesleept in een avontuur.

2. Hoe heb je de academie ervaren?

Als een Harry Potter-boek.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

De twee foto's die in de tentoonstelling worden getoond brengen allebei een ander aspect van ruimte ontdekken naar voren. De motorrijder is een volkomen zwarte studiofoto die alleen de highlights toont. Het is een soort space-cowboy-robocop personage, heel futuristisch. Hij verkent letterlijk de ruimte.

De foto van de moslima in de Mercedes kan op dezelfde manier geïnterpreteerd worden; ze is een verkenners van de ruimte en de toekomst. Daarnaast heb ik ook geprobeerd het stigma of het stereotype van de moslimvrouw (denk: oudere vrouw met hoofddoek die zes plastic tassen op haar rug draagt) te verkennen en te veranderen. Echter, deze moslima zit gewoon op haar reet in die SLK, soms lijkt ze wel royalty.

4. Hoe zie jij je toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

In de richting van een goede fotograaf die geld kan verdienen met iets als reclame en tegelijkertijd zijn eigen ideeën en concepten kan realiseren.

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Een hoop werk maken en het aan een breed publiek laten zien.

E-interviews with participating artists Spacequake

Adriaan van der Ploeg (St. Joost Academy of Arts, Breda)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

Every time when I worked as a night watchman I experienced a journey of discovery. From 07:00 P.M. till 07:00 A.M. I only watched films. All these stories take me from a Roman gladiator arena via Rwanda in 1994, to 1985 where Marty and Doc step into their Delorean and depart to 1955. Films are almost a kind of drug. For a period of two hours you forget your own life and problems and you are taken along on an adventure.

2. How did you experience the academy?

Like a Harry Potter book.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

The two photographs that are shown in the exhibition both bring forward another aspect of exploring space. The motorcyclist is an entirely black studio photograph that just shows the highlights. It is a type of space-cowboy-robocop character, very futuristic. He literally explores space.

The photograph of the muslima (muslim woman) in the Mercedes could be interpreted in the same way; she is an explorer of space and the future. Besides that, I've tried to explore and shift the stigma or stereotype of muslim women (think: older woman with headscarf carrying 6 plastic bags on her back). However, this muslim woman just sits her ass down in that SLK, sometimes she almost seems like royalty.

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop?

In the direction of a good photographer who can earn his money with something like advertising and at the same time realize his own ideas and concepts.

5. How do you plan to survive as an independent artist? What is your plan?

Making a lot of work and showing it around to a broad public.

Gwen van Zaane (BLISS) (Willem de Kooning Academie, Rotterdam)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Wij zien BLISS graag als een cadeautje. Prachtig ingepakt, spannend om open te maken en dan ervan genieten.

2. Hoe heb je de academie ervaren?

We ervoeren de studieperiode als een, laten we zeggen, een vier gangen diner. Halverwege ben je al verzadigd, dus daarna voel je je alleen nog maar misselijk omdat je te veel hebt gegeten.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

And the Blissalicious is een band speciaal gevormd voor deze tentoonstelling die tijdens de opening zal optreden. Wij, Bliss, bieden onszelf aan als achtergrondzangeressen voor nieuw, hoopvol, toekomstig talent. Wie o wie zal de superster worden die And the Blissalicious tot grotere hoogten zal brengen?

4. Hoe zie jij je toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

Maandag
08:00 Wekker gaat af
Koffie is klaar
Bad is gevuld
Auto staat klaar
09:15 Op weg naar het vliegveld
Conference call met Charlie 16:30 Tokyo,
Karaoke Bar Lauren 11:30 Moskou, lezing
09:30 Schiermonnikoog, in de auto
Deal is gemaakt!
Prima start van de dag

Dinsdag
10:00 meeting in het Waldorf Astoria, New York City
Champagne om de launch van Bliss Fris (frisdrank) te vieren

Volgende dag
Guggenheim NYC in verband met de solo tentoonstelling BLISS

Maandag
08:00 Wekker gaat af
Opstaan
Koffie maken
Vuilnis aan de straat zetten

Gwen van Zaane (BLISS) (Willem de Kooning Academy, Rotterdam)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

We like to see BLISS as a present. Wrapped beautifully, exciting to open and than enjoying the gift.

2. How did you experience the academy?

We experienced the academy period as, let's say, a 4-course dinner. Halfway through you are already satisfied, so after that you're just feeling sick because you've eaten too much.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

And the Blissalicious is a band formed especially for this exhibition that will perform during the opening. We, Bliss, offer ourselves as backing singers for new hopeful, future talent. Who oh who will be the superstar that brings And the Blissalicious to greater heights?

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop yourself?

Monday
08:00 A.M. Alarm goes off
Coffee is ready
Bath is filled
Costume on
Car is ready
09:15 A.M. On the way to the Airport
Conference Call Charlie 16:30 Tokyo,
Karaoke Bar Lauren 11:30 Moscow, Lecture
Gwen
09:30 A.M. Schiermonnikoog, in the car
Deal is done! Good way to start the day.

Tuesday
10:00 A.M. meeting Waldorf Astoria, New York City
Champagne to celebrate the launch of Bliss Fris (soda)

Next day
Guggenheim NYC in relation to the solo exhibition BLISS

Monday
08:00 A.M. Alarm goes off
Wake up
Make coffee
Take out the trash

Naar de studio fietsen en verder gaan met waar ik mee bezig was.

The sky is the limit baby. Let's get higher yeah.

5. Hoe overleef je als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Voorlopig met een baantje in een restaurant.

Golie Talaie (Hogeschool voor de Kunsten Utrecht)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

De laatste ontdekking tijdens mijn onderzoeksproces ging over de mogelijkheid van geluid en de rol van geluid in de definitie van ruimtes. De eerste drie jaar op de HKU was ik zo gefocust op de combinatie en de cohesie van video en ruimte dat geluid bijna een secundaire rol speelde. Sinds de 'ontdekking' van geluid heb ik het gevoel dat ik de essentie gevonden heb.

2. Hoe heb je de academie ervaren?

De tijd op de academie resulteerde voornamelijk in het zoeken naar en vinden van het medium waarmee ik mezelf het beste kon uitdrukken. Het was, op een bepaalde manier, een inleiding in de nieuwe media en het loslaten of aanpassen van oude methoden en manieren van denken en produceren.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

In mijn werk speelt de notie, het begrip en de ervaring van ruimte de hoofdrol. Door middel van audiovisuele media probeer ik een ervaring van ruimte op te wekken. Een ruimte ontstaat door deze een meer specifieke definitie te geven.

4. Hoe zie je jouw toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

Als een kunstenaar aan het begin van mijn carrière bevindt mijn onderzoek zich voornamelijk in het gebied van het audiovisuele in combinatie met ruimte. Ik heb zo'n gevoel dat ik eerst bepaalde kennis op moet doen en de oneindige mogelijkheden in dit veld moet ontdekken.

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Cycle to the studio to pick up where we left off.

The sky is the limit baby. Let's get higher yeah.

5. How do you plan to survive as an independent artist? What is your plan?

With a job in a restaurant for the time being.

Golie Talaie (Utrecht School of Arts)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

The last discovery during my research process concerned the possibility of sound and the role of sound in the definition of spaces. The first three years of the art academy I was just focussed on the combination and the cohesion of video and space that sound almost had an secondary role. After the 'discovery' of sound I feel I found the essence.

2. How did you experience the academy?

The time at the academy mostly resulted in searching and finding the best medium with which to express myself. It was, in a way, a introduction of new media and letting go or adjusting old methods and ways of thinking and producing.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

In my work the notion, understanding and experience of space takes the leading role. Through audiovisual media I try to induce an experience of space. A space arises by giving it a more specific definition.

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop?

As an artist at the beginning of my career my research is mainly in the area of the audiovisual combined with space. I've got the feeling that I need to obtain the certain knowledge and discover the infinite possibilities of this field.

5. How do you plan survive as an independent artist? What is your plan?

I hope, as an independent artist, I don't have to rely on being support by institutions too much (though they, at the same time, make it possible to realize projects). Besides that, I try to present my work through using my

Ik hoop dat ik, als zelfstandig kunstenaar, niet te afhankelijk hoeft te zijn van de steun van instituties (hoewel zij het tegelijkertijd mogelijk maken om projecten te realiseren). Daarnaast probeer ik mijn werk te presenteren door mijn netwerk te gebruiken, het netwerk dat ik door middel van verschillende ervaringen en contacten op de academie heb opgedaan. En door middel van het presenteren van mijn werk aan een groeiend publiek, waardoor het mogelijk is om een (kwantitatieve) groei door te maken.

Joep Overtoom (Koninklijke Academie voor de Beeldende Kunsten, Den Haag)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Ik woon in Rotterdam omdat ik van grote steden houd. Je lichaam staat in een andere verhouding tot de omgeving. De gebouwen zijn groots, krachtig en bepalen echt de identiteit van zo'n stad. Zo'n kolossaal ding gaat niet voor jou aan de kant. Ik ontdekte dat ik als kunstenaar de vrijheid heb om naar dit soort dingen te staren wanneer ik dat nodig vind. Kort geleden had ik behoefte om even weg te gaan, om iets anders te zien. Het was een fantastisch gevoel om wanneer je, als je het gevoel hebt dat het nodig is, diezelfde dag nog door Berlijn kan fietsen. Terwijl je bezig bent vinden al die indrukken die je opdoet zich een weg naar de studio.

2. Hoe heb je de academie ervaren?

Ik dacht dat de studiekeerperiode een korte zou zijn, na deze vier jaar had ik eindelijk het idee dat er iets groeide, ik begon iets te zien. Ik heb erg genoten van de omgeving, vol jonge ambitieuze mensen die de noodzaak voelen iets te doen wat zij belangrijk vinden. Ik zie het als een privilege; het feit dat ik de kans heb gekregen om mezelf bezig te houden met dingen die me fascineren. Ik had geen werkgever of routine, ik probeerde gewoon de grenzen van mijn werk op te zoeken.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

De schilderijen bestaan uit verschillende elementen van foto's. Ik bouw een schilderij op uit lagen. Door op deze manier beelden te maken creëer ik een persoonlijke visie op mijn omgeving. Ik creëer een wereld die opgebouwd is uit elementen die ik aantrekkelijk vind en ik probeer de elementen

networks, the networks in which I find myself through different experiences and contacts at the academy. Presenting my work to a growing public, which makes it possible to enjoy a (qualitative) growth.

Joep Overtoom (Royal Academy of Art, The Hague)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

I live in Rotterdam because I love big cities. Your body has another relation to its surroundings. The buildings are monumental, forceful and really determine the identity of such a city. Such a colossal thing won't move just for you. I discovered that, as an artist, I have the freedom to stare at these sort of things when I find it necessary. Recently I had an urge to go away for a while, to see something different. It was a fantastic feeling, when you decide it's needed, you have the freedom to cycle through Berlin on the same day. Meanwhile you keep busy, all these images will find their way to the studio.

2. How did you experience the academy?

I thought the academy period was a short one, after these four years I finally had the feeling something was growing, I was starting to see something. I really enjoyed the environment filled with young ambitious people who feel the need to do something they think is important. I see it as a privilege; the fact I was given a chance to occupy myself with the things that fascinated me. I had no employer and no routine, I just tried to explore the boundaries in my work.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

The paintings exist out of different elements of photographs. I build a painting through layers. By making images this way I create a personal view of surroundings. I make a world that is built with elements I find attractive and I try to make the elements of the fore and background play with each other. During the painting I try to anticipate a newly created situation. This way I can define the created space over and over again.

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop?

In the future, I would like to research the contemporary art of painting and the way in

uit de voor- en achtergrond met elkaar te laten spelen. Tijdens het schilderen probeer ik te anticiperen op een nieuwe gecreëerde situatie. Op deze manier kan ik de gecreëerde ruimte steeds opnieuw definiëren.

4. Hoe zie je jouw toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

In de toekomst wil ik graag onderzoek doen naar de hedendaagse schilderkunst en de manier waarop mijn werk daaraan een bijdrage kan leveren. Soms is er veel balans in een werk, alles komt samen. Ik wil graag bewuster worden van hoe dit werkt. Wanneer je bewuster wordt van de kwaliteiten in je werk kun je er ook beter mee spelen. Ik wil ook vooruit blijven kijken met mijn werk. Als ik naar kunst kijk zoek ik altijd naar iets nieuws. Ik zoek altijd naar manieren om mezelf te verrassen. Ik wil mijn eigen stijl ontwikkelen en de betekenis van die stijl in mijn werk zoeken.

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Door hard te werken en er altijd zeker van te zijn dat mijn werk zo goed is als op dat moment mogelijk is. Ik wil mijn ambitie verwerkelijken en mijn dromen volgen. Daarnaast heb je een bepaalde hoeveelheid geluk nodig, het geluk dat je de kans biedt dat van je leven te maken wat je ervan wil maken.

Jonmar van Vlijmen (ArtEZ, Arnhem)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Imagination of my clearance was een onderzoek naar mijn persoonlijke ontwerpmethode. Wat zijn mijn ideeën en hoe zie ik mijn werk in relatie tot het beroep? Met mijn werk probeer ik een wereld te creëren die voor mij ideaal is, mijn open plek, of autonome zone. Door middel van een enorme collectie persoonlijke relikwieën van een geïdoliseerde werkelijkheid begon ik mijn eigen ideale ruimte te maken. De Situationisten inspireerden me met hun *dérive* (betekenis: door een stad wandelen zonder plan of doel en zeilen op de omgeving van de stad) om mijn collectie te verzamelen. De elementen die me inspireerden werden een nieuwe collectie. In mijn collectie zitten bijvoorbeeld veel vlaggen, die samen de vlag van mijn persoonlijke ruimte vormden. Een

which my work can have a contribution. Sometimes there is a lot of balance in a work, everything comes together. I would like to become more conscious of the way this works. When you become more conscious of the qualities in your work, you can play better with them. I also want to keep looking forward with my work. When I'm looking at art I'm always looking for something new. I'm always looking for ways to surprise myself. I want to develop my personal style and search the meaning of the roles of that style in my work.

5. How do you plan to survive as an independent artist? What is your plan?

By working hard and always making sure my work is as good as it could be made at that particular moment. I want to be realize my ambition and follow my dreams. Besides that, there is an certain amount of luck needed, the luck that offers you the chance to make life as you want it to be.

Jonmar van Vlijmen (ArtEZ Academy for Arts and Design, Arnhem)

1. Tell us about your latest 'discovery journey'.

'Imagination of my clearance' was a research on my personal design methodology. What are my notions and how do I see my work in relation to the profession? With my work I try to create a world that is ideal to me, my clearance, or autonomous zone. By taking an enormous collection of personal relics of an idolized reality I started to make my own ideal space. The situationists inspired me with their *dérive* (meaning: wander through a city without any plans or goals and sail on the environment of the city) to gather my collection. The elements that inspired me became a new collection. For instance in my collection there are a lot of flags, they together formed the flag of my personal space. A collage of sugar-bags, especially from restaurants, monuments and other architecture, show a proposal of how my space could appear. This new collection is the visualized form of my thinking. It shows my notion. Working on assignments as a graphic designer I try to create a new space for every task. This way I can arrange this space as ideally as possible and integrate my own identity.

2. How did you experience the academy?

collage van theezakjes, vooral uit restaurants, monumenten en andere architectuur tonen een voorstel voor hoe mijn ruimte eruit zou kunnen zien. Deze nieuwe collectie is de gevisualiseerde vorm van mijn denken. Het toont mijn idee. Tijdens het werken aan opdrachten als grafisch ontwerper probeer ik voor elke opdracht een nieuwe ruimte te creëren. Op die manier kan ik de ruime zo ideaal mogelijk inrichten en integreren in mijn eigen identiteit.

2. Hoe heb je de academie ervaren?

Ik moet zeggen dat het een echte zoektocht voor me is geweest, waarin ik streefde naar het oprekken van mijn persoonlijke grenzen. De academie bood zeker een veilige omgeving, een plek waar geëxperimenteerd kon worden. Daar maakte ik volop gebruik van, met vallen en opstaan. Ik ervaarde dat je alles kan willen en dat dat in principe mogelijk is, zolang je goede argumenten hebt voor je ideeën.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

Het voorbereidende onderzoek voor mijn werk leidde me naar verschillende theorieën en serieuze voorstellen van ontwerpers, kunstenaars en architecten die het idee van de ideale ruimte (Utopia) uitbreidden. Een voorbeeld van een voorstel voor Utopia is New Babylon. New Babylon is een grootschalig en veelbelovend voorstel van Constant Nieuwenhuys voor een nieuw sociaal model zonder honger, exploitatie en werk (een samenleving waarin ieder mens door middel van zijn creativiteit zich ten volste kan ontwikkelen), neemt een centrale positie in. Dit model vormt een bron van inspiratie wanneer ik aan vrijheid denk. Ik geloof dat je maximale vrijheid kan bereiken door beperkingen te minimaliseren. In zijn model toont Constant dit door bijvoorbeeld al het werk te automatiseren.

Mijn onderzoek bracht me ook bij het boek van Hakim Bey, Temporary Autonomous Zone (TAZ) dat gepubliceerd werd in 1991. De TAZ heeft verschillende vormen en is een revolutie die bezette gebieden (geografisch, in tijd of in gemoedstoestand) bevrijdt. Het is een antwoord op het bevragen van de onteigening van de persoonlijke identiteit door de schone kunsten. Ik kan me daarin vinden, ik zie TAZ als psychisch nomadisme, een associatieve wereld die je in je hoofd kan

Answering the question how I experienced the academy, I must say it was a real search for me, where I aimed to enlarge my personal borders. The academy certainly provided a safe environment, a place where there could be experiment. I made full use of this, with falling and getting up. I experienced that you can want everything and that it's possible in principle, as long you have good arguments to support your ideas.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

The preliminary investigation of my work has lead me through different theories and serious proposals of designers, artists and architects whom go elaborate the notion of ideal space; Utopia. An example of a proposal of Utopia is 'New Babylon'. New Babylon is a large-scale and promising proposal by Constant Nieuwenhuys for a new social model without hunger, exploitation and labour (a society where every human being, through his creativity, could develop himself to the fullest), takes a central position. This model forms a source of inspiration when I think of freedom. I believe that you can achieve maximal freedom by minimizing restrictions. In his model, Constant, showed this by, for instance, automatizing all labour.

My research also brought me to the book of Hakim Bey Temporary Autonomous Zone (TAZ), published in 1991. The TAZ has various shapes and is a revolution that frees and occupies areas (geographical, in time or state of mind). It's an answer to the fine arts questioning the expropriation of the personal identity. I can relate to that, I see TAZ as a psychic nomadism, an associative world you occupy in your mind. I'm creating a space where I can associate freely, where I can make connections between everything I want to see as a related. In my space everything is possible, as long as my creativity and identity comes first.

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop yourself?

Now I've graduated I'll build my space further, a place where I can totally be myself, where my identity takes a central point. My future as an artist will be a struggle for freedom. I want to represent my free space and discoveries. I document my development as an artist, so nothing gets lost. Where my

bewonen. Ik ben een ruimte aan het creëren waarin ik vrij kan associëren, waar ik verbanden kan leggen tussen alles dat ik alles als verbonden wil zien. In mijn ruimte is alles mogelijk, zolang mijn creativiteit en mijn identiteit op de eerste plaats komen.

4. Hoe zie je jouw toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

Nu ik afgestudeerd ben wil ik mijn ruimte verder uitbouwen, een ruimte waarin ik volledig mezelf kan zijn, waarin mijn identiteit centraal staat. Mijn toekomst als kunstenaar zal een strijd voor vrijheid zijn. Ik wil mijn vrije ruimte en ontdekkingen representeren. Ik documenteer mijn ontwikkeling als kunstenaar zodat niets kwijtraakt. Het is nog onduidelijk waar mijn zoektocht heen leidt. Iemand zei Luc Deleu ooit dat iets blijvends bereikt zal worden door blijvende arbeid en precies denkwerk. Ik denk dat dit ook voor mij geldt.

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Ik zie mezelf als grafisch ontwerper en als kunstenaar. Ik combineer opdrachten, geïnitieerde taken en vrij werk. In mijn werk besteed ik veel tijd aan het concept. Een conceptuele manier van werken is ideaal voor mij omdat het concept voor mij het creëren van een ideale ruimte betekent. Als antwoord op de vraag hoe ik wil overleven als ontwerper en als kunstenaar kan ik zeggen dat ik een autonoom concern begin. Op dit moment werk ik aan verschillende opdrachten en vanaf februari 2006 ga ik met Anke Broeren werken. Daarnaast blijf ik doorgaan met mijn werk als kunstenaar. Een deel van de eerste fase wordt tentoongesteld in Showroom MAMA.

Judith Hofland (Hogeschool voor de Kunsten Utrecht)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Ik ga naar India. Wanneer je op reis gaat ben je een vreemdeling en kun je je zo gedragen. Ik hou van de anonimiteit waarbij je op een andere manier naar de wereld kan kijken en je kan realiseren dat mensen ook naar jou kijken op manieren die je niet gewend bent. Je kan een ander deel van jezelf ontdekken. In mijn laatste projecten heb ik met name gefocust op de voyeuristische kant van mensen.

search is heading is still unclear. Once someone told Luc Deleu that something lasting will be accomplished through lasting labour and precise thinking. I believe this counts for me as well.

5. How do you plan to survive as an independent artist? What is your plan?

I see myself as a graphic designer and an artist. I combine assignments, initiated tasks and free work. In my work I spend a lot of time on the concept. A conceptual way of working is ideal to me, because the concept for me means creating an ideal space. To answer the question how I want to survive as a designer and an artist I can say I'm starting an autonome concern. At this moment I'm working on several assignments and will be working with Anke Broeren from February 2006. Next to that I'll go on with my work as an artist. A part of the first phase is shown at Showroom MAMA.

Judith Hofland (Utrecht School of Arts)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

I'm going to India. When you go on a journey you are a stranger and you can act like it. I love the anonymity where you can look at the world in a different way and realize people look at you in ways you're not used to. You can discover another part of yourself. In my latest projects I especially focussed on the voyeuristic side of people. When you live in a city and look out the window there a lot of things happening that you can translate in your own way.

2. How did you experience the academy?

For me it's a freedom to have graduated. It's as if I can put all my energy into concepts without having to worry what the mentors will think of it.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

I'm especially focused on film and projection in relation to spaces, so there will be an interaction by seeing a film. The projection becomes an object in space where you, as a witness, need to relate to it.

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop?

Wanneer je in een stad woont en uit het raam kijkt gebeuren er altijd veel dingen die je op je eigen manier kan vertellen.

2. Hoe heb je de academie ervaren?

Voor mij was het een bevrijding om af te studeren. Alsof ik al mijn energie kan steken in concepten zonder mezelf af te hoeven vragen wat de mentoren er van zullen vinden.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

Ik ben vooral gefocust op film en projectie in relatie tot ruimtes, dus er zal een interactie zijn door het kijken naar een film. De projectie wordt een object in de ruimte waar jij, als een getuige, je aan moet relateren.

4. Hoe zie je jouw toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

Naast het feit dat ik een theaterontwerper ben wil ik mezelf ontwikkelen binnen de autonome velden van de schone kunsten, theater en film. Ik zal op de grenzen tussen die disciplines werken. Ik vind alle disciplines interessant.

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan

Er is nog een lange weg te gaan. Ik vind het leuk om projecten op te starten en de juiste mensen vinden om mee samen te werken. Ik wil leren hoe je subsidie-aanvragen moet schrijven en hoe ik meer tijd kan creëren voor mezelf om te experimenteren. De combinatie van persoonlijke projecten en het werken aan projecten die geïnitieerd zijn door anderen lijkt mij ideaal.

Ola Vasiljeva (Hogeschool voor de Kunsten Utrecht)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Ik stel mijn werk voor als een filter die de beelden naar mijn eigen idioom brengt. Ik heb gemerkt dat ik nog steeds erg veel doe met het misbruiken van beroemde en comfortabele beelden en het in twijfel trekken van de waarheid van populaire mythen.

2. Hoe heb je de academie ervaren?

Raar.

Besides being a theatre designer I want to develop within the autonomous fields of fine arts, theatre and film. I will work on the border between those disciplines. All disciplines are interesting to me.

5. How do you plan to survive as an independent artist? What is your plan?

There is a long road ahead. I like to initiate projects and find the right people I 'd like to work with. I want to learn how to write subsidy plans to create more time for myself to experiment. The combination of personal projects and working on projects initiated by others seems ideal to me.

Ola Vasiljeva (Utrecht School of Arts)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

I imagine my work as a filter that proceeds the images into my own idiom. I have noticed, that I am still very much into abusing famous and comfortable images and questioning the truth of popular myths.

2. How did you experience the academy?

Weird.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

The project I am showing in MAMA deals with the territory of one's mind.

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop yourself?

I will continue doing stuff that I love most.

5. How do you plan to survive as an independent artist? What is your plan?

I work as a cleaner 15 hours a week all the other hours are devoted to my development.

Rob Donkers (Willem de Kooning Academy, Rotterdam)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

My latest discovery journey was when I traveled to the Friesian town Beetstwerzwaag where I overstepped the borders of the cuckoo-clock.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

Het project dat ik toon in MAMA gaat over het territorium van je gedachten.

4. Hoe zie je jouw toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

Ik zal de dingen blijven doen waar ik het meest van houd.

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Ik werk 15 uur per week als schoonmaker, de rest van de tijd is gewijd aan mijn ontwikkeling.

Rob Donkers (Willem de Kooning Academie, Rotterdam)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Mijn laatste ontdekkingsreis was toen ik naar het Friese dorp Beetsterzwaag afreisde en over de grenzen van de koekkoeksklok ben gestapt.

2. Hoe heb je de academie ervaren?

De academie was voor mij een soort speeltuin.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

-

4. Hoe zie je jouw toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

Ik wil mezelf in alle richtingen ontwikkelen. Zo breed mogelijk.

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Concentreren op wat belangrijk is.

Roel Klungel (Willem de Kooning Academie, Rotterdam)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Voor mij is een ontdekkingsreis vooral de verbazing over nieuwe dingen. Mijn laatste ontdekkingsreis was de ervaring dat ik, tijdens mijn training voor de winter triatlon,

2. How did you experience the academy?

For me the academy was a kind of playground.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

-

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop?

I want to develop myself in all directions. As broad as possible.

5. How do you think to survive as an independent artist? What is your plan?

To concentrate on what is important.

Roel Klungel (Willem de Kooning Academy, Rotterdam)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

For me a discovery journey is especially the amazement at new things. My last discovery journey was the experience that, during my training for the Winter Triathlon, I noticed my body couldn't do what I would want it to do. My body doesn't work the same way I was used to, my heartbeat doesn't rise that easily any more. For almost two years I didn't train and I noticed I'm getting older.

As a parent of a two-year-old son my discovery journey takes place through him as well. It's amazing hearing him repeating a new word. He speaks new words continually. From his Spanish friend he picks up Spanish words as well. By hearing a word repeatedly he can do it himself, learning through imitating. How does it work?!

2. How did you experience the academy?

The first two years at the academy I experienced as a kindergarten for grown-ups. I loved it, just drawing and fumbling. I did the things I could do well. After that it became harder, I had to learn to approach things differently to how I was used to. Then I had to stay close to myself again. This cost me a lot of energy and frustration. Finally I surprised myself with something I never expected to be able to make. Art history and philosophy are subjects I apparently really missed before the academy; it felt like home.

merkte dat mijn lichaam niet kon doen wat ik wilde dat het deed. Mijn lichaam werkte niet op dezelfde manier als ik gewend was, mijn hartslag steeg niet meer zo gemakkelijk. Ik had bijna twee jaar niet meer getraind en ik merkte dat ik ouder werd.

Als vader van een twee jaar oude zoon vindt mijn ontdekkingsreis ook via hem plaats. Het is geweldig om hem een nieuw woord te horen zeggen. Hij zegt continu nieuwe woorden. Van zijn Spaanse vriend pikt ie ook nog Spaanse woorden op. Door een woord steeds opnieuw te horen kan ie het zelf, leren door te imiteren. Hoe werkt dat?!

2. Hoe heb je de academie ervaren?

De eerste twee jaar ervaarde ik als een peuterspeelzaal voor volwassenen. Ik vond het te gek, gewoon tekenen en knutselen. Ik deed dingen waar ik goed in was. Daarna werd het moeilijker, ik moest leren hoe ik dingen anders kon benaderen dan wat ik gewend was. Daarna moest ik weer dicht bij mezelf blijven. Dit kostte veel energie en frustratie. Uiteindelijk verraste ik mezelf met iets waarvan ik nooit had gedacht dat ik het zou kunnen maken. Kunstgeschiedenis en filosofie zijn vakken die ik blijkbaar had gemist voor de academie; het voelde als thuiskomen.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

Mijn geëxposeerde werk is een levensgrote tractor gemaakt van karton. Het werk gaat over het bewerken van aarde. Mensen realiseren zich niet echt dat we in onze voedselvoorziening afhankelijk zijn van de groei van de aarde. In onze tijd en cultuur is de tractor de primitieve kracht, de basis, om het land mee te bewerken. Mijn werk gaat over de verschillen tussen de stad en het platteland en de afvalcultuur in onze maatschappij.

Mijn werk gaat ook over de persoonlijke ruimte die in beslag neemt. Nadat ik mezelf heb onderzocht moet ik bekennen dat ik een fascinatie heb voor tractoren. Door het niet weg te stoppen maar het juist onder een vergrootglas te leggen maak ik iets wat persoonlijk en eerlijk is voor mezelf. Maar het moet toegankelijk zijn voor meerdere mensen, ik word uitgedaagd om het te delen.

Mijn tractor lijkt enorm, krachtig en gesloten. Ondanks het feit dat je er doorheen kan

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

My exhibited work is a life-size tractor made of cardboard. The work is about processing soil. People don't really realize that in providing our food, we are dependent of the growth of the soil. In our time and culture the tractor is a primitive force, the base, to work the soil. My work is about the differences of the city and the countryside and the trash-culture of our society.

My work is also about the personal space I occupy. After examining myself I must confess I have a fascination for tractors. Not by putting it away, but seeing it through a magnifying glass, I make something that is personal and honest for myself. But it has to be accessible for more people, I'm dared to share.

My tractor seems massive, forceful and closed. Despite that you can look through it, through the folds of the cardboard and the wheels feel soft. The tractor is powerful, but yet again, transparent and soft. Like a human who makes the effort to allow others into his own way of thinking and into the personal imagination in the form of my made art. I dare to show my vulnerability through my personal style.

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop yourself?

Taking myself seriously as an artist is still something I find hard. Is it just fun to make something, or do I want to tell something? Do I think people should know this? Do other people want to hear this? My future as an artist is still very diffused, as is its direction. I see myself making drawings, paintings, objects and mechanical installations. As long as it doesn't include electronica. Beauty arises from simplicity.

5. How do you plan to survive as an independent artist? What is your plan?

To survive as an artist I think it's possible to diversify in two directions, in a creative and a financial direction.

On the one side there is the quality of the work. Your work has to jump out and be noticeable so it gets attention. I think I'm doing this by using unusual materials and methods. Besides that, it's important to me that a work offers different layers. On the

kijken door de vrouwen van het karton en dat de wielen zacht zijn. De tractor is krachtig maar ook transparant en zacht. Net als een mens die moeite doet om anderen bij zijn manier van denken te betrekken en bij zijn persoonlijke verbeelding in de vorm van door mij gemaakte kunst. Ik durf mijn kwetsbaarheid te laten zien door middel van mijn persoonlijke stijl.

4. Hoe zie je jouw toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

Mezelf serieus nemen als kunstenaar is nog steeds iets wat ik moeilijk vind om te doen. Is het gewoon leuk om iets te maken of wil ik er echt iets mee zeggen? Vind ik dat mensen dit moeten weten? Willen mensen dit horen? Mijn toekomst als kunstenaar is nog erg verstrooid, net als de richting waarin ik me beweeg. Ik zie mezelf tekeningen, schilderijen, objecten en mechanische installaties maken. Zolang het maar geen elektronica bevat. Schoonheid ontstaat uit simpliciteit.

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Om te overleven als kunstenaar is het denk ik mogelijk om twee richtingen op te gaan, een creatieve en een financiële.

Aan de ene kant is er de kwaliteit van het werk. Je werk moet eruit springen en opmerkelijk zijn zodat het aandacht krijgt. Ik denk dat ik dit doe door ongebruikelijke materialen en methoden te hanteren. Daarnaast is het voor mij belangrijk dat een werk verschillende lagen biedt.

Aan de andere kant is er geld verdienen met je werk. Geld wordt gegenereerd door middel van subsidie-aanvragen, wedstrijden, opdrachten en werk verkopen bij exposities. Het is belangrijk je werk te exposeren en een reputatie op te bouwen. Je moet initiatief nemen en zelf mensen benaderen. Daarom werk ik nu aan een website en portfolio.

Steven A. Leijen (St. Joost Academie, Den Bosch)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Afstuderen en de grote boze wereld instappen. Dat was een zure les en een harde werkelijkheid. Brrr... Alles om je heen verdwijnt ineens. 'Wat moet ik doen?' Op een bepaalde manier is het goed. Een belangrijke

other hand there is earning money with your work. Finances are generated through applying for subsidies, competitions, assignments and selling work by showing it. It's important to show your work and to generate a reputation. You have to take the initiative and approach people yourself. That is why I'm working on a website and a portfolio now.

Steven A. Leijen (Academy of Arts, St. Joost, Den Bosch)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

Graduating and stepping into the big savage world. That was a sour lesson of harsh reality. Brrrr... Everything around you disappears for a moment. "What should I do?". In a way this is fine. An important question anyway. In response to the question, there isn't a lot of sense I can make of that yet because I'm still at the beginning. Ask me again later...

2. How did you experience the academy?

Heavy, but worth it. I didn't make it easy on myself. And what shows? Finally all the solutions are right in front of you. This gives a fresh view of yourself and your work. I'm not really doing something different from what I did before the academy, but I'm doing it a lot better and with more self awareness.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

I cherish my boyish dreams like no other. I race after them, and must and shall realize them. Unfortunately the reality is a big anticlimax. These elements come back in my work. The dreams, but yet again the disappointments and the powerlessness. Though I don't want to be too negative about it.

I try to make my drawings in the most spontaneous way as possible. I don't make sketches and just let it come out the way it does. In that sense I explore the space (not the emptiness) in my head. This can deliver some big surprises for me too. Then again, there are moments where I distance myself from the image I'm working on so I can become conscious of what I'm doing. It has to be fun for someone else too, doesn't it? Symbolism is fine, as long as it stays accessible.

vraag in ieder geval. Op dit moment kan ik er nog geen zinnig antwoord op geven omdat ik nog aan het begin sta. Vraag het me later nog eens...

2. Hoe heb je de academie ervaren?

Zwaar, maar het was het waard. Ik maakte het mezelf ook niet makkelijk. Uiteindelijk blijken alle oplossingen recht voor je neus te liggen. Dat geeft een frisse blik op jezelf en je werk. Ik doe niet echt iets anders dan ik voor de academie deed, maar ik doe het wel veel beter en met meer zelfbewustzijn.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

Ik koester mijn jongensdromen als geen andere. Ik race ze achterna en ik moet en zal ze realiseren. Helaas is de werkelijkheid een grote anticlimax. Die elementen komen terug in mijn werk. De dromen, maar ook de teleurstellingen en de machteloosheid. Hoewel ik er ook weer niet te negatief over wil zijn.

Ik probeer mijn tekeningen op de meest spontane manier mogelijk te maken. Ik maak geen sketches en laat het gewoon komen zoals het komt. In die zin verken ik de ruimte (niet de leegheid) in mijn hoofd. Dit kan me ook grote verrassingen opleveren. Maar er zijn ook momenten waarop ik afstand neem van een beeld waar ik aan werk zodat ik me meer bewust word van wat ik mee bezig ben. Het moet voor iemand anders ook leuk zijn, of niet? Symbolisme is prima, zolang het toegankelijk blijft.

4. Hoe zie je jouw toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

Ik ben vrij 'all round,' een omnivoor. Zolang ik creatief ben en er plezier in heb maakt het niet uit of het nou muziek is of tekenen of reclame of film. Dat is waar ik mijn blik op richt, op al die dingen.

Ik ben nu voorzichtig begonnen met het schrijven van m'n tweede film. Ik heb nog veel te leren in dit veld, maar ik denk dat het een hele gave manier is om verhalen te vertellen. Hierin hoop ik mezelf nog meer te ontwikkelen. Daarnaast kijk ik uit naar het opzetten van een nieuwe comic en de rest van mijn vrije tijd besteed ik aan mijn bands en het drummen. Ik verwacht veel mooie dingen te maken en daar veel plezier in te

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop?

I'm pretty much "all round", an omnivore. As long as I'm creative, I'm enjoying myself. If it's about music, drawing, performing arts, advertisements or film. That is where I'm keeping my gaze; all of that.

I cautiously started writing my second film. I've got a lot to learn in this field, but I think it's a kick ass way of telling stories. This is where I hope to develop more.

Besides that I'm looking forward to starting a new comic and the rest of my free time goes to my bands and drumming. I expect to make a lot of nice things and to really enjoy myself while doing it. And a little success is welcome as well...

5. How do you plan to survive as an independent artist? What is your plan?

Like I said: I do everything, commercial, assignments and applied, those are not dirty words to me. I'm really busy looking for work in advertising and design. My background comes in useful here. This way I hope to create a stable base so I can focus on my 'own' work. When this is all going well I'll take another look. I've always said I want to earn money doing the things I like, this is my boys' dream. This still is the set-up phase, and despite some misfortune, I'm keeping the faith that everything will be alright.

Véronique Driedonks (Academy for Arts and Design, Arnhem)

1. Tell us about your latest 'discovery journey.'

When I feel the need to find new impulses for my work I start to make photographs. I wander through the city, nature or through an industrial area. Such a landscape is a setting of lines, shapes and constructions that I can translate into my own likeness.

At the same time I experience the environments of the places I visit. A lively city can be as disconsoling as an industrial area. I'm wondering what it is that I see and experience, if the world we live in still relates to our basic needs.

2. How did you experience the academy?

scheppen. En een beetje succes is ook welkom...

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Zoals ik zei: ik doe alles, commercieel, opdrachten, dat zijn geen vieze woorden voor me. Ik ben nu druk bezig met werk zoeken in reclame en design. Mijn achtergrond komt daarbij goed van pas. Op deze manier hoop ik een stabiele basis te creëren zodat ik daarnaast op mijn eigen werk kan focussen. Als dat goed gaat zal ik er nog eens naar kijken. Ik heb altijd gezegd dat ik geld wil verdienen met de dingen die ik leuk vind, dat is mijn jongensdroom. Dit is nog de opzetfase en ondanks wat tegenslagen houd ik de moed erin dat alles goed komt.

Véronique Driedonks (ArtEZ, Arnhem)

1. Vertel eens over je laatste 'ontdekkingsreis.'

Als ik het gevoel heb dat ik nieuwe impulsen moet vinden voor mijn werk ga ik foto's maken. Ik wandel door de stad, door de natuur of door een industrieel gebied. Zo'n landschap is een setting van lijnen, vormen en constructies die ik kan vertalen naar mijn eigen beeld.

Tegelijkertijd ervaar ik de omgeving van de plekken die ik bezoek. Een levendige stad kan net zo troosteloos zijn als een industrieterrein. Ik vraag me af wat het is dat ik zie en ervaar, als de wereld waarin we leven nog steeds in relatie staat tot onze basisbehoeften.

2. Hoe heb je de academie ervaren?

Als een zoektocht naar vorm en inhoud paste het bij me. Ik had alle vrijheid om te experimenteren en anderen en mezelf te stimuleren en inspireren.

3. Hoe relateer je jouw werk aan het thema van de tentoonstelling: het verkennen van de ruimte?

Mijn ruimtelijke werken worden steeds groter. De grootte staat in verhouding tot de ervaring. 'Laws, the Forest,' getoond in Spacequake, is een omgeving van handgemaakt vilt. In dit recente werk voerde ik de definitie van ruimte ten volste tot uit. Het is een ruimte op zich geworden waar je doorheen kan wandelen. Het gaat over ervaring. Rode metalen pijpen zweven hoog boven je hoofd, alsof een hogere macht er de controle over heeft. Lianen met grote

As a search for form and content it suited me. I had all the freedom to experiment and stimulate and inspire others and myself.

3. How do you relate your work to the exhibition theme; exploring space?

My spatial works keep on growing bigger. The size relates to the experience of it. Laws, the Forest, shown in Spacequake, is an environment of handmade felt. In this recent work I carried out the definition of space to the max. It has become a space in itself, which you can walk through. . It's about the experience. Red metal pipes are hovering high above you head, as if a higher power has control. Lianas with big leaves are growing out of the pipes and try to find their own way and escape the rigid look of the metal. You can smell the scent of sheep wool.

4. How do you see your future as an artist? In which direction do you want to develop yourself?

I'd like to research the aspect of being absorbed by an art work, like filling a space. Felt, the material I experimented with for a year, as a material is a source for new ideas. But I also work with other materials. I'd like to further focus my research on the "essential meaning of existence", on all that's substantial and original.

5. How do you plan to survive as an independent artist? What is your plan?

That is pretty complicated, I think. Besides being an artist I have another job for 20 hours a week. The advantage is you have a grip on society and a good working vibe. But being an artist you can develop yourself faster if you have the time for it. Until now I've been occupied with exhibitions that came forth out of the graduation show and practicalities that need to be arranged. I want to make work quickly.

My spatial installations are big and I work on them for a longer period of time. They are less sell-able than my graphics. I will have to try to get project subsidies or commissions to be sure that I can afford materials and exhibit work. Besides that I keep in contact with other artists starting out, so we can stimulate each other to keep on working and to develop initiatives.

bladeren groeien uit de pijpen en proberen hun eigen weg te vinden en te ontsnappen aan het rigide uiterlijk van het metaal. Je kan de geur van schapenwol ruiken.

4. Hoe zie je jouw toekomst als kunstenaar? In welke richting wil je jezelf ontwikkelen?

Ik wil graag het aspect onderzoeken van geabsorbeerd worden door een kunstwerk, alsof het een ruimte opvult. Vilt, het materiaal waarmee ik een jaar lang geëxperimenteerd heb, is als materiaal een bron van nieuwe ideeën. Maar ik werk ook met andere materialen. Ik wil me graag meer focussen op mijn onderzoek naar de 'essentiële betekenis van bestaan,' naar alles dat substantieel en origineel is.

5. Hoe denk je te overleven als zelfstandig kunstenaar? Wat is je plan?

Dat is nogal ingewikkeld, denk ik. Naast mijn werk als kunstenaar heb ik nog een baan van 20 uur in de week. Het voordeel is dat je grip hebt op de maatschappij en een goede werkvibe hebt. Maar je kan jezelf als kunstenaar sneller ontwikkelen als je er de tijd voor hebt. Tot nu toe ben ik druk geweest met exposities die voortkwamen uit de afstudeershow en de praktische zaken die daarbij kwamen kijken. Ik wil snel weer werk maken.

Mijn ruimtelijke installaties zijn groot en daar werk ik voor een langere periode aan. Ze zijn minder verkoopbaar dan mijn grafische werk. Ik zal moeten proberen om subsidies of commissies binnen te krijgen om er zeker van te zijn dat ik materiaal kan kopen en werk kan exposeren. Daarnaast houd ik contact met andere kunstenaars die net beginnen, zodat we elkaar kunnen stimuleren om door te blijven werken en initiatieven kunnen ontwikkelen.